

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Capitolul I

Dispoziții generale

Art.1.- Prezenta lege reglementează realizarea și instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi, cu scopul de a reduce la minim dependența de petrol și de a atenua impactul transporturilor asupra mediului.

Art.2.- Pentru realizarea scopului legii se creează infrastructura, fiabilă și eficientă, pentru combustibili alternativi, inclusiv pentru punctele de reîncărcare destinate vehiculelor electrice și pentru punctele de realimentare cu gaz natural (GNL/GNC) și hidrogen, după caz, cu specificații tehnice comune în vederea informării utilizatorilor.

Art.3.- În sensul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au următorul înțeles:

1. *combustibili alternativi* - combustibilii sau sursele de energie care servesc, cel puțin parțial, drept substitut pentru sursele de petrol fosil în furnizarea de energie pentru transporturi și care au potențialul de a contribui la decarbonizarea acestora și de a îmbunătăți performanța de mediu a sectorului transporturilor. Aceștia includ, în principal:

- a) energia electrică;
 - b) hidrogenul;
 - c) biocombustibilii, astfel cum sunt definiți la articolul 2 litera (i) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE;
 - d) combustibilii sintetici și parafinici;
 - e) gazul natural, inclusiv biometanul, în stare gazoasă (gaz natural comprimat - GNC) și lichidă (gaz natural lichefiat - GNL);
 - f) gazul petrolier lichefiat (GPL);
2. *vehicul electric* - un autovehicul dotat cu un grup propulsor care cuprinde cel puțin un dispozitiv electric nonperiferic, convertor de energie, cu un sistem electric reîncărcabil de stocare a energiei, ce poate fi reîncărcat extern;
3. *punct de reîncărcare* - amenajarea capabilă să încarce, pe rând, câte un vehicul electric sau să schimbe, pe rând, câte o baterie a unui vehicul electric;
4. *punct de reîncărcare cu putere normală* - un punct de reîncărcare care permite un transfer de energie electrică către un vehicul electric, la o putere mai mică sau egală cu 22 kW, excluzând dispozitivele cu o putere mai mică sau egală cu 3,7 kW care sunt instalate în gospodării private sau al căror scop principal nu este reîncărcarea vehiculelor electrice și care nu sunt accesibile publicului;
5. *punct de reîncărcare cu putere înaltă* - un punct de reîncărcare ce permite un transfer de energie electrică către un vehicul electric, la o putere mai mare de 22 kW;
6. *alimentarea cu energie electrică de la mal* - furnizarea de energie electrică de la mal prin intermediul unei interfețe standardizate către navele maritime sau navele de navigație interioară în dană;
7. *punct de reîncărcare sau de realimentare accesibil publicului* - un punct de reîncărcare sau de realimentare care furnizează un combustibil alternativ și care oferă utilizatorilor un acces nediscriminatoriu în întreaga Uniune. Accesul nediscriminatoriu poate include diverse forme de autentificare, utilizare și plată;
8. *punct de realimentare* - o instalație de realimentare pentru furnizarea oricărui combustibil, cu excepția GNL, prin intermediul unei instalații fixe sau mobile;
9. *punct de realimentare cu GNL* - o instalație de realimentare pentru furnizarea de GNL, constând fie dintr-o instalație fixă sau mobilă, fie dintr-o instalație offshore, fie din alte sisteme.

Capitolul II

Politica națională pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi

Art.4.- Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței, în ceea ce privește combustibili alternativi în sectorul transporturilor și pentru instalarea infrastructurii necesare, relevante, cuprinde cel puțin următoarele componente:

a) evaluarea situației prezente a dezvoltării viitoare a pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi în sectorul transporturilor, inclusiv din perspectiva eventualei lor utilizări simultane și combinate, precum și a dezvoltării infrastructurii pentru combustibili alternativi, luând în considerare, acolo unde este relevant, continuitatea transfrontalieră;

b) țintele și obiectivele naționale necesare instalării infrastructurii pentru combustibili alternativi se stabilesc cu respectarea prevederilor art.4 alin.(1), alin.(3) și alin.(5), ale art.6 alin.(1)-(4) și alin.(6)-(8) și, când este cazul, al art.5 alin.(1) din Directivă și se revizuiesc - pentru respectarea cerințelor minime prevăzute în Directivă - pe baza cererii și a evaluării realizate la nivel național, regional sau al întregii Uniuni;

c) măsuri care pot promova instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în serviciile de transport public;

d) identificarea aglomerărilor urbane/suburbane, a altor zone dens populate și a rețelelor care, în funcție de necesitățile pieței, urmează să fie dotate cu puncte de reîncărcare accesibile publicului, în conformitate cu art.4 alin.(1) din Directivă;

e) desemnarea aglomerărilor urbane/suburbane, a altor zone dens populate și a rețelelor care, în funcție de necesitățile pieței, urmează să fie dotate cu puncte de realimentare cu GNC în conformitate cu art.6 alin.(7) din Directivă;

f) evaluarea posibilității de a instala puncte de realimentare cu GNL în porturile din afara rețelei centrale TEN-T;

g) oportunitatea de a instala surse de alimentare cu energie electrică în aeroporturi, pentru a fi utilizate în cazul avioanelor staționare;

h) propuneri pentru implementarea sistemului de instalare pentru combustibili alternativi.

Art.5.- La stabilirea politicii naționale pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi sunt luate în considerare toate modurile de transport existente pe teritoriul României, inclusiv cele limitate - în prezent - la combustibilii fosili, prin prisma intereselor autorităților regionale, locale și ale părților interesate în cauză.

Art.6.- (1) Măsurile de sprijin privind ajutoarele de stat, protecția mediului și de climă, destinate infrastructurii pentru combustibili alternativi, se pun în aplicare în conformitate cu normele Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în materie.

(2) Obiectivele și măsurile naționale de politică privind dezvoltarea pieței de combustibili alternativi, actualizate în mod periodic, se comunică Comisiei Europene la termenele și cu respectarea prevederilor art.3 alin.(7)-(9) din Directivă.

Capitolul III

Furnizarea energiei alternative pentru transporturi

Art.7.- (1) Data până la care România își propune să înființeze un număr corespunzător de puncte de reîncărcare a vehiculelor cu energie electrică, accesibile publicului, pentru a circula cel puțin în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate, și - dacă este posibil - și în alte zone, este 31 decembrie 2020.

(2) În conformitate cu prevederile din Directivă, se asigură necesitatea alimentării cu energie electrică de la mal, din porturile maritime și din porturile interioare, pentru navele din navigația interioară și pentru navele maritime. O astfel de alimentare, cu energie electrică de la mal, se instalează în mod prioritar în porturile rețelei centrale TEN-T și în alte porturi până la data de 31 decembrie 2025, cu excepția cazului în care nu există cerere sau, în situația în care costurile sunt disproporționate, în raport cu beneficiile, inclusiv beneficiile de mediu. Instalațiile de alimentare cu energie electrică de la mal, pentru transportul maritim, construite sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, sunt/vor fi conforme cu specificațiile tehnice ale standardului IEC/ISO/IEEE 80005-1, prevăzute în Anexa II pct.1.7. din Directivă.

Art.8.- (1) Toate punctele de reîncărcare accesibile publicului sunt obligate să pună la dispoziția utilizatorilor de vehicule electrice posibilitatea de încărcare ad-hoc, fără a încheia un contract cu furnizorul de energie electrică sau cu operatorul în cauză.

(2) Operatorii sistemului de transport/distribuție cooperează în mod nediscriminatoriu cu orice persoană care instalează sau exploatează puncte de reîncărcare accesibile publicului, iar prețurile practicate de aceștia la punctele de reîncărcare accesibile publicului vor fi ușor și clar comparabile, transparente și nediscriminatorii.

Capitolul IV

Furnizarea hidrogenului pentru transportul rutier

Art.9.- (1) România își propune să includă, în cadrul național de politică economică, puncte de realimentare cu hidrogen accesibile publicului, până la data de 31 decembrie 2025, în număr corespunzător, pentru a asigura circulația autovehiculelor care funcționează cu hidrogen, inclusiv a vehiculelor cu pilă de combustie, atât în cadrul rețelelor naționale de drumuri, cât și la punctele și legăturile transfrontaliere, acolo unde este cazul.

(2) Punctele de realimentare cu hidrogen prevăzute la alin.(1), accesibile publicului, instalate sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, vor fi conforme cu specificațiile tehnice prevăzute în Anexa II punctul 2 din Directivă.

Capitolul V

Furnizarea gazului natural pentru transporturi

Art.10.- (1) România asigură instalarea unui număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL/GNC în porturile interioare, până la data de 31 decembrie 2030, pentru a permite navelor de navigație interioară sau navelor maritime care funcționează cu GNL/GNC să circule în întreaga rețea centrală TEN-T. România cooperează cu statele membre învecinate, atunci când este necesar, pentru a asigura acoperirea corespunzătoare a rețelei centrale TEN-T.

(2) România desemnează în timp rezonabil porturile maritime și interioare care urmează să asigure accesul la punctele de realimentare cu GNL/GNC, luând în considerare necesitățile efective ale pieței.

(3) România se angajează să instaleze, până la data de 31 decembrie 2025, în cazul în care există cerere, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T existente, un număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL/GNC, pentru autovehiculele grele care circulă în întreaga Uniune, la costuri rezonabile.

Capitolul VI

Informarea utilizatorilor

Art.11.- Fără a aduce atingere Directivei 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de

modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanți folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE, România asigură utilizatorii că pune la dispoziție toate informațiile relevante și clare, privind autovehiculele introduse pe piață după 18 noiembrie 2016, care pot fi alimentate în mod obișnuit cu diferiți combustibili, inclusiv alternativi, incluse în manuale de utilizare, aflate la punctele de alimentare/reîncărcare, la comercianții de autovehicule, precum și în alte locuri accesibile.

Capitolul VII

Dispoziții finale

Art.12.- (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 18 noiembrie 2016. România informează Comisia Europeană în acest sens.

(2) Orice act normativ adoptat în temeiul Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi va conține o trimitere la aceasta, iar principalele dispoziții de drept intern ale acestuia se remit Comisiei.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat, în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Ioan Chelaru

